

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2895/2005
23.11.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Slobodana Spasića, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Jelene Borovac, članova veća, u pravnoj stvari tužioca "AA", čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi duga, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 1735/2005 od 19.4.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 23.11.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 1735/2005 od 19.4.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu P. br. 4380/96 od 21.12.2004. godine odbačen je predlog tuženog za ponavljanje postupka protiv presude zbog izostanka toga suda XXX - P. br. 4380/96 od 12.5.1998. godine.

Okružni sud u Beogradu rešenjem Gž. br. 1735/2005 od 19.4.2005. godine odbio je kao neosnovanu žalbu tuženog i potvrdio navedeno rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu.

Protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu reviziju je blagovremeno podneo tuženi, pobijajući ga iz svih razloga predviđenih odredbama čl. 385. Zakona o parničnom postupku.

Ispitujući pobijano rešenje u granicama razloga propisanih odredbama čl. 386. Zakona o parničnom postupku, u vezi odredbi čl. 400. st.1. istog Zakona, a koji se primenjuje na osnovnu odredbe čl. 491. st.4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/2004 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 22.2.2005. godine) Vrhovni sud Srbije nalazi da revizija tuženog nije osnovana.

Revizijom pobijano rešenje nije zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku, na čije postojanje revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Drugostepeni sud je ocenio žalbene razloge na način propisan odredbama čl. 375. st.1. Zakona o parničnom postupku. Stoga se ne može kao osnovan oceniti navod revizije da je pobijano rešenje doneto uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Iz činjeničnog stanja utvrđenog u toku prvostepenog postupka, proizilazi da je presudom zbog izostanka od 12.5.1998. godine, usvojen tužbeni zahtev, a da je dana 8.4.2000. godine navedena presuda oglašena je pravosnažnom. Dana 23.12.2002. godine tuženi je tom sudu podneo predlog za ponavljanje postupka, navodeći da nije primio navedenu presudu, pa je sud rešenjem od 6.3.2003. godine odbacio predlog tuženog, kao predlog podnet od neovlašćenog lica i ukinuo klauzulu pravosnažnosti i izvršnosti navedene presude zbog izostanka. U ovom delu rešenje je potvrđeno rešenjem drugostepenog suda od 25.6.2004. godine, dok je ukinuto u pogledu odluke kojom je predlog tuženog za ponavljanje postupka odbačen kao nedozvoljen. Postupajući po nalogu drugostepenog suda, tuženom je dostavljena navedena presuda zbog izostanka i naloženo mu je da se izjasni da li i dalje ostaje pri podnetom predlogu za ponavljanje postupka. Tuženi se izjasnio da ostaje pri podnetom predlogu, pa je prvostepeni sud svojim rešenjem XXI -P. br. 4380/96 od 21.12.2004. godine odbacio predlog za ponavljanje postupka kao nedozvoljen. Navedeno rešenje potvrđeno je od strane drugostepenog suda, koje rešenje tuženi pobija revizijom.

Odredbama čl. 421. st.1. Zakona o parničnom postupku, predviđeno je da se postupak koji je odlukom suda pravosnažno završen može po predlogu stranke ponoviti u za to zakonom predviđenim slučajevima. Kod činjenice da je rešenjem prvostepenog suda od 6.5.2003. godine ukinuta klauzula pravosnažnosti i izvršnosti navedene presude zbog izostanka, te ista dostavljena tuženom radi izjavljivanja žalbe kao redovnog pravnog leka, pravilan je zaključak nižestepenih sudova da tuženi nema pravo na podnošenje predloga za ponavljanje postupka koji nije pravosnažno završen, kao vanrednog pravnog leka. Stoga se ne može kao osnovan prihvatiti navod revizije koji ukazuje na protivrečnost između razloga navedenih u presudi zbog izostanka, obzirom da je tuženi imao mogućnost da u zakonskom roku izjavi žalbu na navedenu presudu.

Pored toga, iz sadržine revizije proizilazi da tuženi pobija rešenje drugostepenog suda prvenstveno zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, što je u suprotnosti sa odredbama čl. 385. st.3. Zakona o parničnom postupku, kojima je predviđeno da se revizija ne može izjaviti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Kako ne stoje revizijski razlozi, tako ni oni na koje se pazi po službenoj dužnosti, odbijena je revizija i odlučeno je kao u izreci revizijskog rešenja, primenom odredbi čl. 393. u vezi čl. 400. st.1. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

SM